U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **F. O.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti ČR,** se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o návrhu žalobce na obnovu řízení proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 3 Aps 5/2012 – 25,

takto:

I. Návrh na obnovu řízení **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 15. 8. 2012, č. j. 3 Aps 5/2012 – 25 (dále jen „napadené usnesení“) Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2012, č. j. 11 A 45/2012 – 14 o zastavení řízení ve věci žalobcovy žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného. Napadené usnesení bylo žalobci doručeno a nabylo zároveň právní moci dne 22. 8. 2012.

Podáním ze dne 22. 8. 2012, které bylo prostřednictvím Městského soudu v Praze doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 8. 2012, žalobce brojil proti napadenému usnesení, které považuje za protiprávní a „sterilní žvanírnu“, která odporuje ústavnímu zákonu č. 162/1998 Sb. a je ve smyslu čl. 36 odst. 2, 39 a 40 odst. 6 věty druhé Listiny nesprávné a nezákonné. V předmětném řízení rozhodoval podle jeho názoru „*ze zákona vyloučený soudce Vlašín*“, který měl být činný v řízení o žalobě u Krajského soudu v Brně vedeném pod sp. zn. 32 Ca 214/96. Žalobce je podle svého tvrzení účastníkem rehabilitace dle zákona č. 119/1990 Sb. s nároky podle zákona č. 87/1991 Sb. Za účelem nápravy těchto vad žalobce podává návrh na obnovu řízení ve smyslu § 111 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud shledal, že návrh žalobce je ze zákona **nepřípustný**.

Podle ustanovení § 114 s. ř. s. platí, že obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Vzhledem k tomu, že žalobcův návrh je po formální i obsahové stránce návrhem na obnovu řízení ve věci řízení o kasační stížnosti projednané v řízení vedeném pod sp. zn. 3 Aps 5/2012, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než návrh žalobce odmítnout pro nepřípustnost.

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud uvádí, že žalobcova zmínka o údajné podjatosti soudce JUDr. Jaroslava Vlašína, který byl členem senátu, jenž vydal napadené usnesení, je z hlediska práva uplatnit námitku podjatosti opožděná. V předmětném řízení vedeném pod sp. zn. 3 Aps 5/2012 totiž žalobce uplatnil pouze námitku podjatosti vůči předsedovi senátu JUDr. Petru Průchovi, o níž bylo v souladu se zákonem rozhodnuto jiným senátem Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 26. 7. 2012, č. j. Nao 54/2012 – 17 tak, že JUDr. Petr Průcha nebyl vyloučen z projednání a rozhodnutí této věci.

Nejvyšší správní soud se současně pozastavuje nad terminologií žalobce při (především odborně zcela nevědomým a nekompetentním) hodnocení jeho předchozího rozhodnutí, která dále nejen že nemá nic společného s elementární lidskou slušností při slovní komunikaci, ale současně se dostává na hranu urážlivého podání vůči soudu, jak je má na mysli § 44 s. ř. s. Pokud by se taková situace ze strany žalobce měla opakovat, byl by soud nucen přistoupit k užití zákonných prostředků k nápravě.

O náhradě nákladů řízení o návrhu žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť návrh byl odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu